

V jednom malom kráľovstve žila krásna kráľovná. Lenže pod tým krásnym obalom sa skrývala zlá a pyšná povaha. Kráľovná mala čarovné zrkadlo, ktorého sa každý deň pýtala: „Povedz mi, zrkadlo, kto je najkrajší na tejto zemi?“ A zrkadlo jej vždy odpovedalo: „No predsa ty, kráľovná moja.“ No

jedného dňa sa jeho odpoveď zmenila: „Na tejto zemi je najkrajšou dievčinou Snehulienka.“ Kráľovná zúrila. Poverila lovca, aby dievčinu našiel, odviezol do lesa a zbavil sa jej. A ako dôkaz jej mal priniesť srdce dievčiny. Kráľovná nemohla zniesť myšlienku, že by niekto mohol byť krajší ako ona sama.

Chalúpka bola síce malá, zato však veľmi útulná. Jedna vec však Snehulienke vrtala v hlave: kto tu asi býva? V kuchyni bolo na stole prestretých sedem malých tanierov, v spálni bolo sedem malých postieľok a pri každej z nich bol jeden pár papučiek. Pretože sa Snehulienke už od únavy zatvárali oči,

nevydržala to a ľahla si do mäkučkých, našuchorených perín. Nepočula ani pohvizdovanie a kroky, ktoré sa blížili k chalúpke... To sa vracali z práce domov trpaslíci, ktorým chalúpka patrila. Keď nazreli oknom do spálničky, odkiaľ bolo počuť spokojné odľukovanie, nestačili sa čudovať, kto to leží v ich postieľkach!